

متن پرسش

سلام در توحید متوجه میشویم که همه جا را وجود خدا پر کرده است. خدا همه اشیاست و غیر از آنهاست. ما همه تجلسات وجود خدا هستیم. پس به نحوی احترام به والدین و شیعیان را میشود روی این حساب گذاشت که آنها تجلی خدا هستند. حال سوال بنده این است که همه مخلوقات، تجلی خدا هستند. چرا باید به شیعه احترام بیشتری گذاشت و به کافران اصلاً احترام نگذاشت و آنها را دوست نداشته باشیم. آیا دلیلش این است که شیعیان دارای اسماء بیشتری از خدا هستند و کافران با اسماء غضب خدا روبه رو میشوند؟؟ در زمینه توحید افعالی میخوانیم که همه فعل و انفعالات ما از قدرت خداست. در واقع ما نباید هیچ خودی داشته باشیم. همین که شکر بجا میاریم، خدا اول به یاد ما انداخته و بعد ما شکر بجا میاریم. آیا اگر کسی هم گناه میکند میتواند بگوید که همه اینها از قدرت خداست و من از خودم هیچی ندارم؟؟ ممنون میشم توحید افعالی را برام توضیح مختصری بدید.

یا علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در سؤال تان در هر دو مورد بین تشریح و تکوین خلط شده. از جهت وجود هر مخلوق به اعتبار آن که بهره ای از وجود دارد آیت خدا است و از جهت تشریح کافر به جهت آن که در اراده ی خود حجاب حق است و انانیت خود را در میان می آورد مطرود است. در توحید افعالی نیز در هر فعل و حرکتی از نظر وجودی نظر به حضور خداوند دارید و گناه از آن جهت گناه است که انسان تشریحاً اراده و عملی می کند که خداوند نخواسته او چنین اراده ای انجام دهد. موفق باشید